

רבי ישמעאל פרק רביעי עבודה זרה

בג.

עין משפט
נר מצוה

למ א ב מיי פ"ח מהל
עברת כרובים ה' ט
סמג לראון טושי"ע
ס' קמו ספיק ג
ב מ מיי שם הלכ' י טור
ש"ע שם ספיק ז
מא ד מיי שם טושי"ע
שם ספיק ח:
מב ד מיי שם טושי"ע
שם ספיק ז:
מג ז מיי שם טושי"ע שם
ספיק ח וע"ש:
מד ז מיי שם פ"ו הלכ'
ה סמג שם טושי"ע
שם ספיק ג:
מה ח מיי שם פ"ח
הלכ' י סמג שם
טושי"ע שם ספיק ט:
טושי"ע שם ספיק ט:

תורה אור השלם

1. ועבר בה נקשה ורעב
והיה כי ירעב והתקצף
וקלל במלכו ובאלהיו
ותפגה למעלה: ואל ארץ
יביט והנה צרה וחשכה
מעוף צוקה ואפלה
מנדה:

ישעיהו ח כא-כב

רבינו חננאל (המשך)

[illegible]

מעות משך וילך לם
המלה. א ישרא שלמה
בנורף אמר אל מכה
ל פליג. רבני אמר
טהל. אה מני רבן היא
ומשוה כל כרן שקנאה
וילך לם המלח שניין
אכל ביטלה. ויכין שקנאה
ישראל אין לה בטילה
עמליות. אלא א ימרת
בנורף לערופף ישראל ביה
הכל ביטלה. אמאי וילך
לם המלח. אה כבר
ביטלה. ופרקנין כי אמרין
בנורף ישראל דיה
עבודת עבודת
כוכבים. אבל הכל אדעתה
דנורפות אמר אבל
אדעתה דעבודת כוכבים
לא ויכין. פי' נורפות
שיבירי לם מכות: ויכין
הוה עליה או שפול
עליה מפולת או גנבה
לפטין או הניחיה בעלים.
והכלל כלל למגיות עליה

(א) אולי צ"ל אם מכרה בפירוש
אדעתא דעבודת כוכבים וכו'.

אברהם בצורה "ישראל" • לאו דווקא זורך דאס"י שאינו זורך נמי
דכל ישראל לגבי עבודת כוכבים כזרעין מדמומים מהלוקח
גרוטאות ואי כשאינו זורך אסור מאי קפידן דלמא כשאינו זורך
איירי אלא איירי דנקט זורך עובד כוכבים נקט נמי זורעל:
דלמא בין זורעל ובין בון מחלוקת.

שיש לו בה שותפות
 דלא מבטל דעובד
 בבית דנפשיה מבטל
 תא⁽⁶⁾ ר"ש בן מנסיא
 של ישראל אין לה
 עולמיות א"ר הילל
 רבה אלא ב"ש יש לו
 נפשות וקמ"ל דישאל
 ה: **מתני'** כיצד
 ראש חוטמה ראש
 שלא חסרה ביטלה
 בפניה גררה זרק בה
 בה ביטלה מכרה או
 ל וחכ"א ילא ביטל:
 אי ביטלה א"ר זורא
 בפניה והשתין בפניה
 אמר קרא יהיה כי
 מלכו ובאלהיו ופנה
 יאל ארץ יביט והנה
 דקלל מלכו ואלהיו
 יביט: מכרה או
 ל [וכו'] ועירי א"ר
 אמר רב ח"א מחלוקת
 בצורה ישראל דברי
 צורה ישראל מחלוקת
 מחלוקת אבל צורה
 לא ביטל או דלמא
 קת ת"ש דא"ר רנאן
 ודברי חבריי שמכרה
 מאי לעובדה אילמא
 לעובדה לעובדה
 ימ"ט דמ"ד לא ביטל
 שעתיד לחבלה ומנו
 למי שעתידי לעובדה
 וש"מ בין⁽⁷⁾ בזה ובין
 קא רנאן דברי
 ומנו צורה ישראל
 וזל אלא בשמירה

וידור לי מיתבי ^(ז) יהלוקה גרומאות מן העובדי כוכבים
נים אם עד שלא נתן מעות משך יחזיר אם משנתן
המלה אי אמרת בשלמא בצורף ישראל מחלוקת הא
אמרת בצורף עובד כוכבים מחלוקת אבל בצורף
של הא מני שאני התם דאדעתא דגרומאות זבין
נים לא זבין תנו רבנן ^(ח) לזה עליה או השנפלה
ה ליסטין או שהניחוהו הבעלים והלכו למדינת הים
אם

עליה דנימא נראין דבריי לשומעי מחלוקתינו מדברי חזיריי אלף
יג' וה"ק נראין דבריי לחזיריי ומודים הם לי כשמכרה למי שעמיד
ממלא קמני ונראין דברי חזיריי אלף ודברי חזיריי ממלל דנראין
שעמד ונראין דברי חזיריי דלעצודה וא"כ צמאי פליגי: גרעאות.
ויצטלנה ואחר כך אי יראה חקניה ממנו. ואע"ג דמשך לא
היה בטעות הואי דלא ידע שיש צדקן עבודת כוכבים: אם דמאן לא
ביים ולטול מעותיו ואע"ג דמשעה בטעות הואי כיון דיהב דמי
לישראל קמני אסורה דלא בטלה: אי אמרם בשלמא כו' אלף אי
קמני ויליך לים המלח מני: שאני הכא דהאי עובד כוכבים אדעתא
דצינן עבודת כוכבים לצדה לאורף ישראל דברי הכל ביטול מדעתו:
גמ'. ואינו חש לפנותה: או שגנבוה ליסטים. ואינו מחזיר אחריה:
כמחלמת

א"ר הייל לא נזרכה אלס שיש לו. לישראל שותפות בזה (ה) וזה גופה לא אנטריך לאשמועינן דהא גמי פשיטא שאינו יכול לבטל חלקו של עוד כובדים שאפילו שלו אין יכול לבטל אלס למידק מינה שישאל הוה ללא מבטל חלק העובד כובדים אלס עודד כובדים יכול לבטל חלק עצמו ולא אמרינן היי

דרכי וולם לא נצרכה
וקמ"ל ישראל הוא
כוכבים אבל עובד
איכא דמתני לה אבר
אומר "עבודת כוכבי
במילה עולמית מא
בריה דר' וולם לא
לעובד כוכבים בה ש
אדעתא דנפשיה
מבטלה יקמץ ראש א
אצבעה ^(א) פחסה אע"
^(ב) ^(א) רק בפניה השתין
את הצואה הרי זו
משכנה רבי אומר ב
גמ' כי לא חיסרה
השפחסה בפניה רק
מנה"מ אמר חזקיה
ירעב והתקצף וקלל
למעלה וכתוב בתריד
צרה וחשכה וגו' דא
ופנה למעלה אל
משכנה רבי אומר ב
יוחנן ור' ירמיה בר אב

מסורת הש"ס

(א) [תוספ' פ"ו ה"ב],
(ב) [לעיל מב.], (ג) [לעיל
מד.], (ד) לקמן ע"א: [בכורות
ג.], (ה) [תוספ' פ"ו ה"ב
י"ט], (ו) [ש"יך לעמ'
הקודם],

גליון הש"ס

תוס' ד"ה אבל. לאו
דיוקא צורף. ע"י לעיל מג
ע"א תוד"ה אידי:

הגהות הב"ח

[illegible]

מוסף רש"י

פסח־ה. הכה עליו ישראל
 פִּתְּעָם עָשָׂה מִצֵּדָה
 וְהָיְתָה לְזָכָר לָא מִצִּדָּה
 לָנוּס (לְעִיר חֶבֶן). גִּרְדָּה.
 נִשְׁטֵט וּבְלֹאֵה (לְעִיר חֶבֶן).
 מִחִסּוֹת. מִחִסּוֹת כֶּסֶף
 בְּבִרְיוֹת (ג). אֵם עַם
 שְׁלֹא נָתַן מְצוֹת יִחִידִי.
 אֵם קְנִיָּה וְלֹא מִחִידִי
 זִכְרָה (לְקוֹט עֵשׂ).
 וְנִשְׁמִיעָה אֵינִי
 בְּבִרְיוֹת (ס). יִלְדִּיךְ
 הִנָּהא לָנוּס.
 עֲבוֹדָה כּוֹסֵם בְּדִי יִשְׂרָאֵל
 עֲבָה עֲבָה עֲבָה (סס)
 יִדְּיוֹן לָהּ מִנִּי הִלְהוּדִירָה
 וְנִשְׁמִיעָה לָנוּס (לְקוֹט עֵשׂ).

דבינו חננאל

[illegible]